YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (toinen jaosto)

16 päivänä helmikuuta 2006 *

Asiassa C-502/04,

jossa on kyse EY 234 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyynnöstä, jonka Bundesverwaltungsgericht (Saksa) on esittänyt 3.8.2004 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 7.12.2004, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

Ergün Torun

vastaan

Stadt Augsburg,

Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgerichtin

ja

Landesanwaltschaft Bayernin osallistuessa asian käsittelyyn,

* Oikeudenkäyntikieli: saksa.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (toinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. W. A. Timmermans sekä tuomarit R. Schintgen (esittelevä tuomari), R. Silva de Lapuerta, G. Arestis ja J. Klučka,

julkisasiamies: D. Ruiz-Jarabo Colomer,
kirjaaja: R. Grass,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

— Torun, edustajanaan Rechtsanwalt K. Lehner,

— Saksan hallitus, asiamiehinään M. Lumma ja C. Schulze-Bahr,

— Slovakian hallitus, asiamiehenään R. Procházka,

— Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään G. Rozet ja B. Martenczuk,

päätettyään julkisasiamiestä kuultuaan ratkaista asian ilman ratkaisuehdotusta,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee assosiaation kehittämisestä 19.9.1980 tehdyn assosiaationeuvoston päätöksen N:o 1/80 (jäljempänä päätös N:o 1/80) 7 artiklan toisen kohdan tulkintaa. Assosiaationeuvosto perustettiin Euroopan talousyhteisön ja Turkin välisellä assosiaatiosopimuksella, jonka allekirjoittivat Ankarassa 12.9.1963 yhtäältä Turkin tasavalta ja toisaalta ETY:n jäsenvaltiot ja yhteisö ja joka tehtiin, hyväksyttiin ja vahvistettiin yhteisön puolesta 23.12.1963 tehdyllä neuvoston päätöksellä 64/732/ETY (EYVL 1964, 217, s. 3685).

2 Tämä pyyntö on esitetty asiassa, jossa asianosaisina ovat Turkin kansalainen Torun ja Stadt Augsburg ja joka koskee menettelyä kyseisen henkilön karkottamiseksi Saksan alueelta.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

3 Päätöksen N:o 1/80 6 artiklan 1 ja 2 kohdassa määrätään seuraavaa:

"1. Jollei hänen perheenjäsentensä vapaata oikeutta työskentelyyn koskevista 7 artiklan määräyksistä muuta johdu, turkkilaisella työntekijällä, joka kuuluu laillisille työmarkkinoille tietyssä jäsenvaltiossa, on oikeus

— työskenneltyään säännönmukaisesti yhden vuoden saada työlupansa uudistetuksi tässä jäsenvaltiossa samaa työnantajaa varten, jos hänellä on työpaikka;

— työskenneltyään säännönmukaisesti kolme vuotta vastaanottaa tässä jäsenvaltiossa valitsemaltaan saman ammattialan työnantajalta työtarjous, joka on tehty tavanomaisin ehdoin ja joka on rekisteröity tämän valtion työvoimaviranomaisissa, jollei yhteisön jäsenvaltioiden työntekijöille annettavasta etusijasta muuta johdu;

— työskenneltyään säännönmukaisesti neljä vuotta tehdä tässä jäsenvaltiossa vapaasti minkälaista tahansa valitsemaansa palkattua työtä.

2. Vuosiloma ja äitiysloma sekä poissaolo työtapaturman tai sairauden vuoksi lyhyen aikaa rinnastetaan säännönmukaisiin työskentelykausiin. Toimivaltaisen viranomaisen asianmukaisesti toteamat omasta tahdosta riippumattomat työttömyyskaudet ja poissaolo pitempiaikaisen sairauden vuoksi, vaikka niitä ei rinnasteta säännönmukaisiin työskentelykausiin, eivät vaikuta haitallisesti niihin oikeuksiin, jotka on saatu aikaisempien työskentelykausien perusteella."

4 Päätöksen N:o 1/80 7 artiklassa määrätään seuraavaa:

"Jäsenvaltion laillisille työmarkkinoille kuuluvan turkkilaisen työntekijän perheenjäsenillä, joille on annettu lupa muuttaa tämän työntekijän luokse, on oikeus

— asuttuaan tässä jäsenvaltiossa säännönmukaisesti vähintään kolme vuotta vastaanottaa mikä tahansa työtarjous, jollei yhteisön jäsenvaltioiden työntekijöille annettavasta etusijasta muuta johdu;

— asuttuaan tässä jäsenvaltiossa säännönmukaisesti vähintään viisi vuotta tehdä vapaasti minkälaista tahansa valitsemaansa palkattua työtä.

Turkkilaisten työntekijöiden lapset, jotka ovat saaneet ammattikoulutusta vastaanottavassa valtiossa, voivat tässä jäsenvaltiossa asumisensa kestosta riippumatta vastaanottaa tässä jäsenvaltiossa minkä tahansa työtarjouksen sillä edellytyksellä, että toinen vanhemmista on työskennellyt laillisesti kyseisessä jäsenvaltiossa vähintään kolme vuotta."

5 Saman päätöksen 14 artiklan 1 kohdassa määrätään seuraavaa:

"Tämän jakson määräyksiä on sovellettava, jollei yleisen järjestyksen, turvallisuuden tai kansanterveyden vuoksi perustelluista rajoituksista muuta johdu."

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymykset

6 Ennakkoratkaisupyynnön esittämisestä tehdystä päätöksestä ilmenee, että Turkin kansalainen Torun syntyi 13.4.1976 Saksassa, jossa hän on aina asunut. Vuoden 1992 toukokuusta lähtien hänellä on ollut pysyvä oleskelulupa kyseissä jäsenvaltiossa.

7 Torun on sellaisen Turkin kansalaisen poikana, joka on itse työskennellyt laillisesti tässä jäsenvaltiossa vuodesta 1972, elänyt Saksassa syntymästään lähtien, ja hän on päätettyään peruskoulun ala-asteen ja täytettyään oppivelvollisuutensa saanut

teollisuusmekaanikon oppisopimukseen perustuvaa koulutusta 1.9.1991–28.2.1995. Hän on hyväksytysti suorittanut loppuun tämän koulutuksen ja saanut teollisuusmekaanikon tutkintotodistuksen.

8 Ammattikoulutuksensa päättymisestä lähtien Torun työskenteli vuoden 1996 loppuun asti eri yrityksissä, ja työsuhteet kestivät useimmissa tapauksissa 2–3 kuukautta. Näiden työskentelykausien välillä hän oli työttömänä ja sai tällä perusteella työttömyyskorvausta. Vuoden 1997 alusta lähtien Torun on ollut riippuvainen huumausaineista, ja koska hän oli työtön, hän kuului tukijärjestelmään työttömän ominaisuudessa. Tämä etuus kuitenkin otettiin häneltä pois takautuvasti 23.2.1998 lukien, koska hän ei saapunut haastatteluun tilapäistä työtä tarjoavaan yritykseen, jonka piti tarjota hänelle mekaanikon töitä.

9 Torun, joka oli ensimmäisen kerran tuomittu rikoksesta rangaistukseen vuoden 1997 lokakuussa, oli vangittuna vuoden 1998 toukokuusta lähtien, minkä jälkeen hänet tuomittiin maaliskuussa vuonna 1999 törkeästä ryöstöstä ja huumausainerikoksista yhteensä kolmen vuoden kolmen kuukauden vankeusrangaistukseen.

10 Stadt Augsburg karkotti 2.9.1999 tekemällään päätöksellä Torunin Saksan alueelta uhalla, että hänet viedään rajalle. Koska Regierung von Schwaben hylkäsi asianomaisen henkilön kyseisestä karkotuspäätöksestä tekemän valituksen, viimeksi mainittu nosti Verwaltungsgericht Augsburgissa karkotuspäätöstä vastaan kanteen, joka hylättiin 10.10.2000 annetulla tuomiolla.

11 Torun teki tästä tuomiosta Bayerischer Verwaltungsgerichtshofiin valituksen, jonka viimeksi mainittu tuomioistuin hylkäsi 7.8.2002 annetulla tuomiolla.

12 Samalla, kun ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin katsoo, että karkotuspäätöksessä on noudatettu kansallista lakia, jonka nojalla ulkomaalainen, joka on lainvoimaisesti tuomittu vähintään kolmen vuoden vankeusrangaistukseen tai on tuomittu vankeusrangaistukseen huumausainelain säännösten rikkomisen perusteella, on karkotettava, se ilmaisee epäilyksensä kyseisen maasta poistamista koskevan toimenpiteen yhteensoveltuvuudesta päätöksen N:o 1/80 kanssa.

13 Näissä olosuhteissa Bundesverwaltungsgericht, johon Torun on tehnyt Revisionvalituksen, on päättänyt lykätä asian käsittelyä ja esittää yhteisöjen tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

"1) Menettääkö Saksan liittotasavallassa yli kolme vuotta säännönmukaisesti työskennelleen turkkilaisen työntekijän täysi-ikäinen lapsi, joka on hyväksytysti suorittanut teollisuusmekaanikon koulutuksen ja saanut mekaanikon tutkintotodistuksen, oleskeluoikeuden, joka johdetaan — — päätöksen N:o 1/80 7 artiklan toisen kohdan mukaisesta oikeudesta vastaanottaa mikä tahansa työtarjous — paitsi päätöksen N:o 1/80 14 artiklassa määrätyissä tapauksissa ja silloin, kun hän poistuu vastaanottavan jäsenvaltion alueelta huomattavaksi ajaksi ilman perusteltua syytä — myös seuraavissa olosuhteissa:

a) Hänet on tuomittu törkeästä ryöstöstä ja huumausainerikoksista yhteensä kolmen vuoden pituiseen vankeusrangaistukseen, eikä rangaistusta jälkeenpäin ole annettu ehdollisena, ja kun hän on suorittanut koko rangaistuksen, josta on vähennetty tutkintavankeusaika?

b) Hän on itse työskennellyt säännönmukaisesti palkatussa työssä Saksan liittotasavallassa ja siten saanut henkilökohtaisesti päätöksen N:o 1/80 6 artiklan 1 kohdan toisen tai kolmannen luetelmakohdan mukaisesta työhön pääsyä koskevasta oikeudesta johdetun oleskeluoikeuden ja myöhemmin menettänyt sen?

Tapahtuuko tuollainen menetys seuraavista syistä:

i) Hän ei ole vastaanottanut Arbeitsamtin (työnvälitystoimisto) hänelle tarjoamaa työtä tässä tapauksessa yli vuoden kestäneen työttömyyden jälkeen?

ii) Hänet on tuomittu törkeästä ryöstöstä ja huumausainerikoksista yhteensä kolmen vuoden vankeusrangaistukseen, eikä rangaistusta — myöskään jälkeenpäin — ole annettu ehdollisena, ja kun hän on suorittanut koko tämän rangaistuksen, jossa on otettu huomioon tutkintavankeusaika, eikä hän ole koko tänä aikana ollut laillisten työmarkkinoiden käytettävissä mutta on löytänyt noin kuukausi vapautumisensa jälkeen uudelleen työtä tilapäistä työtä tarjoavasta yrityksestä, vaikka hänellä ei ole enää tuolloin ollut oleskeluoikeutta Saksassa?

2) Mikäli ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi: Menettääkö Turkin kansalainen päätöksen N:o 1/80 6 artiklan 1 kohdan toisen tai kolmannen luetelmakohdan mukaisesta työhön pääsyä koskevasta oikeudesta johdetun oleskeluoikeuden edellä kysymyksessä 1 b mainituilla edellytyksillä?"

Ennakkoratkaisukysymykset

14 Ensinnäkin on todettava, että ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin katsoo, että pääasian hakija täyttää kaikki päätöksen N:o 1/80 7 artiklan toisessa kohdassa mainitut edellytykset ja että kyseisessä määräyksessä hänelle annettujen oikeuksien saajana hän on myös saanut oleskeluoikeuden tämän määräyksen perusteella.

15 Lisäksi ennakkoratkaisupyynnön esittämisestä tehdystä päätöksestä käy ilmi, että riidatonta on, etteivät mainitun päätöksen 14 artiklan 1 kohdan soveltamisedellytykset täyty nyt käsiteltävänä olevassa asiassa.

Ensimmäinen kysymys

16 Ensimmäisellä kysymyksellään ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin kysyy, mitkä ovat ne edellytykset, joilla Torunin kaltainen Turkin kansalainen, jolla on päätöksen N:o 1/80 7 artiklan toisen kohdan nojalla oikeus vastaanottavassa jäsenvaltiossa tehdä vapaasti minkälaista tahansa valitsemaansa palkattua työtä, voi menettää tämän oikeuden.

17 Vastauksen antamiseksi tähän kysymykseen on heti aluksi muistutettava, että päätöksellä N:o 1/80 perustetussa järjestelmässä, päätöksen II luvun 1 jaksossa, johon sisältyvät muun muassa 6, 7 ja 14 artikla, säännellään erityisesti Turkin kansalaisten työskentelyyn liittyviä oikeuksia vastaanottavassa jäsenvaltiossa. Tältä osin mainitussa päätöksessä tehdään ero sellaisten turkkilaisten työntekijöiden aseman, jotka ovat työskennelleet säännönmukaisesti kyseisessä jäsenvaltiossa määrätyn ajan (6 artikla), ja kyseisten työntekijöiden vastaanottavan jäsenvaltion alueella olevien perheenjäsenten (7 artikla) aseman välillä.

18 Erityisesti tämän toisen henkilöryhmän osalta päätöksessä N:o 1/80 erotetaan yhtäältä ne perheenjäsenet, joille on annettu lupa muuttaa työntekijän luokse vastaanottavaan jäsenvaltioon ja jotka ovat asuneet siellä säännönmukaisesti tietyn ajan (7 artiklan ensimmäinen kohta), ja toisaalta tällaisen työntekijän lapset, jotka ovat saaneet ammattikoulutusta asianomaisessa jäsenvaltiossa (7 artiklan toinen kohta) (ks. asia C-210/97, Akman, tuomio 19.11.1998, Kok. 1998, s. I-7519, 21 kohta).

19 Mitä tulee erityisesti päätöksen N:o 1/80 7 artiklan toiseen kohtaan, jota ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen esittämä ensimmäinen kysymys koskee, on todettava ensinnäkin yhteisöjen tuomioistuimen todenneen, että kuten myös 6 artiklan 1 kohdalla (ks. asia C-192/89, Sevince, tuomio 20.9.1990, Kok. 1990, s. I-3461, Kok. Ep. X, s. 529, 26 kohta) ja 7 artiklan ensimmäisellä kohdalla (asia C-351/95, Kadiman, tuomio 17.4.1997, Kok. 1997, s. I-2133, 28 kohta), tällä määräyksellä on välitön oikeusvaikutus jäsenvaltioissa, joten ne Turkin kansalaiset, jotka täyttävät määrätyt edellytykset, voivat vedota suoraan heille siinä myönnettyihin oikeuksiin (asia C-355/93, Eroglu, tuomio 5.10.1994, Kok. 1994, s. I-5113, 17 kohta ja em. asia Akman, tuomion 23 kohta).

20 Toiseksi on todettava, että päätöksen N:o 1/80 7 artiklan toisessa kohdassa turkkilaisen työntekijän lapselle asianomaisessa jäsenvaltiossa työskentelyn osalta myönnetyt oikeudet edellyttävät välttämättä, että asianomaisella henkilöllä on vastaava oikeus oleskeluun, sillä muutoin oikeus päästä työmarkkinoille ja tehdä tosiasiassa palkattua työtä jää vaikutuksettomaksi (em. asia Eroglu, tuomion 20 ja 23 kohta ja em. asia Akman, tuomion 24 kohta).

21 Kolmanneksi on muistutettava päätöksen N:o 1/80 7 artiklan ensimmäisen kohdan osalta, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan mainitussa kohdassa määrätyt edellytykset täyttävän turkkilaisen työntekijän perheenjäsenille tässä määräyksessä tunnustettuja oikeuksia voidaan rajoittaa ainoastaan mainitun päätöksen 14 artiklan 1 kohdan nojalla eli yleiseen järjestykseen, turvallisuuteen tai kansanterveyteen liittyvistä syistä tai sen seikan perusteella, että asianomainen henkilö on poistunut vastaanottavan jäsenvaltion alueelta merkittäväksi ajaksi ilman perusteltua syytä (asia C-329/97, Ergat, tuomio 16.3.2000, Kok. 2000, s. I-1487, 45, 46 ja 48 kohta; asia C-467/02, Cetinkaya, tuomio 11.11.2004, Kok. 2004, s. I-10895, 36 ja 38 kohta ja asia C-373/03, Aydinli, tuomio 7.7.2005, Kok. 2005, s. I-6181, 27 kohta).

22 Neljänneksi on todettava, että päätöksen N:o 1/80 7 artiklan ensimmäisessä kohdassa mainitut edellytykset ovat tiukemmat kuin kyseisen artiklan toisessa

kohdassa yksinomaan turkkilaisen työntekijän sellaisten lasten, jotka ovat saaneet ammattikoulutusta vastaanottavassa jäsenvaltiossa, osalta asetetut edellytykset (em. asia Akman, tuomion 35 kohta).

23 Siten vakiintuneesta oikeuskäytännöstä seuraa, että päätöksen N:o 1/80 7 artiklan toinen kohta on saman artiklan ensimmäiseen kohtaan nähden edullisempi määräys, jolla on pyritty varaamaan turkkilaisten työntekijöiden perheenjäsenten keskuudessa lapsille erityinen kohtelu, jolla pyritään helpottamaan heidän pääsyään työmarkkinoille heidän saatettuaan päätökseen ammattikoulutuksensa, jotta työntekijöiden vapaa liikkuvuus saadaan toteutettua asteittain päätöksen N:o 1/80 tavoitteen mukaisesti (em. asia Akman, tuomion 38 kohta).

24 Tästä seuraa, että mainitun 7 artiklan toista kohtaa ei voida tulkita suppeammin kuin saman artiklan ensimmäistä kohtaa ja että oikeuksia, jotka tässä toisessa kohdassa annetaan siinä ilmaistut edellytykset täyttäville Turkin kansalaisille, ei siten voida sitäkään suuremmalla syyllä rajoittaa muissa tapauksissa kuin niissä, joihin voidaan soveltaa saman artiklan ensimmäistä kohtaa.

25 Siten päätöksen N:o 1/80 7 artiklan toisessa kohdassa myönnettyihin oikeuksiin voi olla ainoastaan kahdenlaisia rajoituksia eli joko turkkilaisen siirtotyöläisen oleskelu vastaanottavan jäsenvaltion alueella merkitsee päätöksen N:o 1/80 14 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulla tavalla hänen oman käyttäytymisensä takia todellista ja vakavaa vaaraa yleiselle järjestykselle, turvallisuudelle tai kansanterveydelle tai asianomainen henkilö on poistunut tämän valtion alueelta merkittäväksi ajaksi ilman perusteltua syytä (ks. analogisesti em. asia Cetinkaya, tuomion 36 kohta ja em. asia Aydinli, tuomion 27 kohta).

26 Näin ollen vastoin sitä, mitä Saksan hallitus kirjallisissa huomautuksissaan väittää, päätöksen N:o 1/80 7 artiklan toisessa kohdassa annettuja oikeuksia ei voida rajoittaa samoissa olosuhteissa kuin kyseisen päätöksen 6 artiklassa annettuja oikeuksia. Siten Turkin kansalainen, jolla on tällaiset oikeudet, ei voi menettää niitä sillä perusteella, ettei hän ole ollut palkkatyössä hänelle tuomitun kolmen vuoden vankeusrangaistuksen vuoksi, eikä sillä perusteella, että hän on menettänyt oleskeluoikeuden, joka johdetaan mainitun päätöksen 6 artiklan 1 kohdan mukaisesti aikaisemmin saadusta työhön pääsyä koskevasta oikeudesta (ks. vastaavasti em. asia Aydinli, tuomion 31 kohta).

27 Lopuksi on todettava, että päätöksen N:o 1/80 7 artiklan toista kohtaa ei voida tulkita siten, että siinä tarkoitetaan ainoastaan sellaisen alaikäisen henkilön tilannetta, joka on vastaanottavan jäsenvaltion laillisille työmarkkinoille kuuluvan turkkilaisen työntekijän lapsi, ja suljetaan pois sellaisen täysi-ikäisen henkilön tilanne, joka on tällaisen työntekijän lapsi.

28 Ensinnäkin 7 artiklan toisessa kohdassa ei nimittäin tehdä mitään eroa tältä osin. Toiseksi tällainen tulkinta tekisi mainitun kohdan suurelta osin sisällöltään merkityksettömäksi. Lopuksi on muistutettava, että päätöksen N:o 1/80 7 artiklan ensimmäinen kohta soveltuu myös sellaisen täysi-ikäisen henkilön tilanteeseen, joka on vastaanottavan jäsenvaltion laillisille työmarkkinoille kuuluvan turkkilaisen työntekijän lapsi (ks. vastaavasti em. asia Cetinkaya, tuomion 34 kohta ja em. asia Aydinli, tuomion 22 ja 23 kohta), ja että tällä päätöksellä perustetussa järjestelmässä mainitun 7 artiklan toista kohtaa ei voida tulkita suppeammin kuin saman artiklan ensimmäistä kohtaa (ks. tämän tuomion 22–24 kohta).

29 Kun otetaan huomioon edellä olevat seikat, ensimmäiseen kysymykseen on vastattava, että turkkilaisen siirtotyöläisen täysi-ikäinen lapsi, joka on työskennellyt laillisesti jäsenvaltiossa yli kolmen vuoden ajan, joka on hyväksytysti suorittanut ammattikoulutuksensa kyseisessä jäsenvaltiossa ja joka täyttää päätöksen N:o

1/80 7 artiklan toisessa kohdassa mainitut edellytykset, menettää oleskeluoikeuden, joka johdetaan mainitussa määräyksessä annetusta oikeudesta vastaanottaa mikä tahansa työtarjous, ainoastaan tämän päätöksen 14 artiklan 1 kohdassa määrätyissä tapauksissa tai silloin, kun hän poistuu vastaanottavan jäsenvaltion alueelta merkittäväksi ajaksi ilman perusteltua syytä.

Toinen kysymys

30 Ennakkoratkaisupyynnön esittämisestä tehdystä päätöksestä käy ilmi, että toinen kysymys esitetään ainoastaan siinä tapauksessa, että ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi.

31 Kun otetaan huomioon ensimmäiseen kysymykseen annettu vastaus, toiseen kysymykseen ei ole tarpeen vastata.

Oikeudenkäyntikulut

32 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely yhteisöjen tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä yhteisöjen tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla yhteisöjen tuomioistuin (toinen jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

Turkkilaisen siirtotyöläisen täysi-ikäinen lapsi, joka on työskennellyt laillisesti jäsenvaltiossa yli kolmen vuoden ajan, joka on hyväksytysti suorittanut ammattikoulutuksensa kyseisessä jäsenvaltiossa ja joka täyttää Euroopan talousyhteisön ja Turkin välisellä assosiaatiosopimuksella perustetun assosiaationeuvoston assosiaation kehittämisestä 19 päivänä syyskuuta 1980 tekemän päätöksen N:o 1/80 7 artiklan toisessa kohdassa mainitut edellytykset, menettää oleskeluoikeuden, joka johdetaan mainitussa määräyksessä annetusta oikeudesta vastaanottaa mikä tahansa työtarjous, ainoastaan tämän päätöksen 14 artiklan 1 kohdassa määrätyissä tapauksissa tai silloin, kun hän poistuu vastaanottavan jäsenvaltion alueelta merkittäväksi ajaksi ilman perusteltua syytä.

Allekirjoitukset